

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 21.6.2017
SWD(2017) 237 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

**k predlogu za
DIREKTIVO SVETA**

**o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na
področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča**

{COM(2017) 335 final}
{SWD(2017) 236 final}

Povzetek
Ocena učinka pravil o obveznem razkritju za posrednike
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
Nedavna razkritja so pokazala, da se zdi, da so nekateri posredniki svojim strankam dejavno pomagali uporabljati agresivne sheme davčnega načrtovanja, da bi zmanjšale davčno obremenitev in prikrile denar v offshore strukturah. Pomanjkanje preglednosti olajšuje delo nekaterih posrednikov, ki sodelujejo pri spodbujanju in prodaji agresivnih shem davčnega načrtovanja. Države članice so posledično oškodovane zaradi preusmerjanja dobičkov, ki bi se sicer ustvarili in bi postali obdavčljivi na njihovem ozemlju, v jurisdikcije z nizkimi davki, pogosto pa pri njih prihaja tudi do erozije davčnih osnov. Osnovna ugotovljena težava je, da nekatere sheme davčnega načrtovanja posredniki oblikujejo in spodbujajo, davčni zavezanci pa uporabljajo, za izogibanje davkom ali davčno utajo.
Kaj naj bi prinesla ta pobuda?
Pričakuje se, da bo pobuda, ko bo izvedena, nacionalnim davčnim upravam zagotovila pravočasne informacije o zasnovi in uporabi potencialno agresivnih shem davčnega načrtovanja s čezmejnimi elementom. Pristojni organi bi tako to zgodnje razkritje izkoristili za pravočasno ukrepanje in odvratanje od izvajanja aranžmajev, ki bi se lahko šteli za izogibanje davkom, npr. s spremembo davčne zakonodaje na nacionalni ravni ali osredotočanjem posebnega davčnega nadzora že v zgodnji fazi postopka.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
Izkušnje kažejo, da nacionalne določbe za boj proti agresivnemu davčnemu načrtovanju ne morejo biti povsem učinkovite, saj se osredotočajo na nacionalno razsežnost potencialno nelegitimnih aranžmajev. Zato imajo številne strukture, namenjene izogibanju davkom, čezmejno razsežnost in vključujejo prenose obdavčljivega dohodka v jurisdikcije z nizkimi davčnimi stopnjami. Kapital in osebe so namreč vse bolj mobilni, zlasti znotraj integriranih trgov, kakršen je EU. EU je v boljšem položaju kot katera koli država članica posebej, da zagotovi učinkovitost in celovitost sistema za to izmenjavo informacij.
B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so se upoštevale? Ali ima katera od njih prednost? Zakaj?
Opravljen je bila ocena različnih možnosti politike z vidika meril uspešnosti, učinkovitosti in skladnosti v primerjavi z osnovnim scenarijem. Najprimernejša možnost je, da se od držav članic zahteva, naj (i) določijo izrecno obveznost razkritja potencialno agresivnih shem davčnega načrtovanja s čezmejnimi elementom nacionalnim davčnim organom in (ii) zagotovijo, da bodo nacionalni davčni organi avtomatično izmenjevali te informacije z davčnimi organi drugih držav članic z uporabo namenskega mehanizma.
Kdo podpira katero možnost?
Pobuda je prejela splošno podporo držav članic, nevladnih organizacij in posameznikov. Skupine zainteresiranih strani, ki predstavljajo podjetja, in posredniki so izrazili pomisleke glede pomanjkanja jasnosti prihodnje pobude in morebitnega upravnega bremena.
C. Učinki prednostne možnosti
Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?
Pričakuje se, da bi zahteva po poročanju v okviru režima obveznega razkritja lahko posrednike odvrčala od sodelovanja pri agresivnih davčnih shemah. Podobno bodo tudi davčni zavezanci manj nagnjeni k ustvarjanju in uporabi takih shem, če se bodo zavedali, da bo treba o teh shemah poročati v okviru režima obveznega razkritja. Davčni organi so trenutno le v omejenem obsegu seznanjeni s tujimi aranžmaji davčnega načrtovanja, s takimi podatki pa bi dobili pravočasne informacije, kar bi jim omogočilo hitro odzivanje z operativnimi ukrepi ter zakonodajnimi in/ali regulativnimi spremembami. Poleg tega je te informacije mogoče uporabiti za namene ocene tveganja in revizije.
Kakšni so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?
Predvideno je, da bi bilo mogoče izmenjavo podatkov med državami članicami sorazmerno preprosto doseči z

uporabo obstoječih sistemov poročanja in izmenjave informacij, ki, kot je v primeru vnaprejšnjih davčnih stališč, že obstajajo v okviru direktive o upravnem sodelovanju. Stroški za posrednike bi morali biti omejeni, saj naj bi bile informacije, o katerih se v skladu s tem režimom poroča nacionalnim organom, že tako na voljo v povzetkih, ki jih posredniki davčnim zavezancem dajejo z namenom obrazložitve sheme.
Kakšen bo vpliv na podjetja, MSP ter mikropodjetja?
Pobuda bo vplivala na vsa podjetja in bo ustvarjala enake konkurenčne pogoje v EU. Neposredni vpliv na MSP naj bi bil manjši, saj so taka podjetja manj vključena v agresivne čezmejne aranžmaje davčnega načrtovanja. Nasprotno je precej bolj verjetno, da bodo predvidena pravila vplivala na večja podjetja, ki poslujejo čezmejno.
Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?
Srednjeročno bi morala pobuda z uvedbo ukrepov, ki jih bodo države članice sprejele za boj proti izogibanju davkom in davčnim utajam njihovih rezidentov ter za odvrčanje od uporabe agresivnih shem davčnega načrtovanja, na splošno pomagati povečati/pobrati davčne prihodke.
Bo imela pobuda druge pomembnejše učinke?
Ker ukrep obravnavajo tudi mednarodna priporočila, ki jih je potrdila skupina G20, izvajanje te pobude zagotavlja njihovo izpolnjevanje s strani EU.
D. Spremljanje
Kdaj se bo politika pregledala?
V skladu s členom 27 direktive o upravnem sodelovanju Komisija predloži poročilo o delovanju Direktive vsakih pet let. Prvo poročilo se pričakuje do 1. januarja 2018. Sedanji predlog spremembe direktive o upravnem sodelovanju glede pravil o obveznem razkritju za posrednike bo ocenjen med pregledom, ki bo zaključen do 1. januarja 2023.